

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο Άντωνάκης ἀναγγέλλει μὲ χαρὰν εἰς τὴν μητέρα του διότι ἐμβήκει εἰς τὴν σφαιρέσιν.

— Αλλίσθια ! εἰπὲ μου λοιπὸν, τρία ἀπὸ δύο πόσα κάμνουν ;

Ο Άντωνάκης σωπῆ.

— Υπόθεσε, ἐπαναλαμβάνει ἡ μήτηρ, διτὶ σοῦ δίδω ὅπτα καραμέλλεις καὶ τρύγεις τὰς τρεῖς· πόσαι θὰ σου μείνουν ;

— Καμία.

— Πᾶς καυρία ! σφροῦ θὰ φάγης μόνον τὰς τρεῖς ;

— Ναί, τὰς τρεῖς ! ἔγω γενύρω καὶ τὸν ἐ-αὐτὸν μου· θὰ φάγω καὶ τὰς ὅπτα.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Κόρης τῆς Δασοειδέως· Ἰδού:

Ο Κουφοκεφαλάκης ἔχει πρὸς πώλησιν ἔνα δόνον· μαδὸν δὲ διὸ φίλος τούτος τις ἔξηται νὰ ἀγοράσῃ ἔνα τοιούτον γράφει πρὸς αὐτὸν·

— «Ἄγαπητέ μου Σταμάτη, δὲν σκοπεύεις νὰ ἀγοράσῃς ἔνα καλὸ γαϊδούρι μῆπε λησμονῆς.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ανδρούτσου Μαλού.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι 28 Σεπτεμβρίου.

700. Δεῖγγηριφος.

Ανθρωπὸν ἀρχαιότατον μὲ μάριον συνδέσατε· Καὶ τὶ στηλπὺν πολύτυπον εἰδὺς ἀποτελέσατε.

Εστάλη ὑπὸ Αρχιμήδους τοῦ Μαθηματικοῦ.

701. Στοχειωθρίφος.

Πεντασύλλαβος πρόκειμαι λέξις, Εἶμαι δὲ τῶν λογίων ἑστία.

Αὐτὸς τὰς πομπὰς μην τρεῖς μὴ προσέχει, Θὰ ἴδης δὲ μ' ἔμεινε μία.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ανδρείου Στρατιώτου.

702. Αναγραμματισμός.

Ρήμα σημαντὸν κληνὸν ἐν ἀναγραμματίσις, Εἰς τὰςν πάλην, λοτά μον, εὐκόλας θὰ νικήσῃς.

Εστάλη ὑπὸ Παναγίωτου Π. Πετρίου.

703. Μωσακόν.

Ο Φιλίππος ὁ Μακεδών, ή Χάρις, ή Αρίων, ή Κόρινθος; ή Ἐλικών, ή Μίνως, ή Ορίων, σοὶ δίδουν τὰ συστατικὰ μετὰ τοῦ Ιορηνοῦ, νὰ σχηματίσῃς τὸν νομὸν ἐνδέκου μας μνημεῖον.

Εστάλη ὑπὸ Ιωάννου Μ. Χρηστίδου.

ΕΠ' ΕΥΚΑΡΙΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

Τώρα, εἰς τὰς διακοπάς, εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ἀναπαύσεως μετὰ τὴν κόπωσιν τῆς συντόνου μελέτης καὶ τὰς συγκινήσεις τῶν ἐξετάσεων, τὶ δροσερώτερον ἀναγνικτικὸν διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητοίας δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀπὸ τοὺς τόμους τῆς «Διαπλάσεως»;

Τίς γονεὺς δὲν θὰ προτιμῷπον τὴν «Διαπλάσεων» παντὸς ἀλλοῦ ἀναγνώματος διὰ τὰ προσδιλά τέκνα του, ἀφοῦ ὅχι μόνον τερπνοτέρον καὶ καταλληλότερον δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν γλῶσσάν μας, ἀλλ' οὐδὲ εὐθυνότερον; — Διότι ἐκ τῶν 24 τόμων τῆς Α' περιόδου (1879—1893) τοῦ περιοδικοῦ τούτου, οἵτινες πρότερον ἐτιμώντο φρ. 2,50 ἐκαστός προσθέρονται τῷρα εἰς τιμὴν ἀπιστεύτως εὐθυνάν, ἵνα πρὸς δραχμὴν 1 ἐκαστος διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις, δραχμὴν 1,10 διὰ τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, καὶ φρ. χρ. 1 διὰ τοὺς ἐν τῷ Εξωτερικῷ.

— Εἶναι θεροὶ ταχινορυθμικῶν τελῶν—

οἱ ἔξι 17 τόμοι τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων»:

4^{ος}, 5^{ος}, 6^{ος}, 7^{ος}, 8^{ος}, 9^{ος}, 11^{ος}, 13^{ος}, 16^{ος}, 17^{ος}, 18^{ος}, 19^{ος}, 20^{ος}, 21^{ος}, 22^{ος}, 23^{ος}, 24^{ος}, πωλούμενοι καὶ χωριστὸν ἔκαστος.

Οἱ ἐκ τῆς ἀνω σερῆς ἐξαιρούμενοι 7 τόμοι εἶνε σχεδὸν εξηντάμενοι, πωλοῦνται δὲ τὰ ὀλίγιστα εὐρισκόμενα ἀντίτυπα τοῦ 1^{ου}, 3^{ου}, 12^{ου}, 13^{ου} καὶ 14^{ου} τόμου πρὸς φρ. 2,50—τοῦ 10^{ου} φρ. 4—καὶ τοῦ 2^{ου} φρ. 10.

Καὶ ἐκ τῶν 17 δὲ τόμων τῆς δραχμῆς οἱ βαθμοῦδον ἔξαντλομενοι θὰ ὑπερτιμηθῶσι πάλιν.

Ἐν τοῖς τόμοις τῆς «Διαπλάσεως», δὲν ἔκαστος κοδυεῖ ταὶ δι' 100 ἐώς 130 εἰκόνων καὶ εἰνὲ ἀνεξάρτητος τῶν ἄλλων ἀποτελῶν αὐτοτελεῖς βιβλίοιν ἐν γεγάλων δελάδων 192, ἐμπειρίχονται, ἐκτὸς τῆς ἀλλης ποικιλίας, ἔξι-κώντας ἐπαγγοῦ, μορφωτικῆς καὶ διδακτικῆς ὑλῆς, καὶ τὰς τίμικωταταὶ καὶ τερπνὰ μυθιστορήματα :

Ο Ανοικόκαρδος, ἐν τῷ 6^ῳ τόμῳ. — Οἱ τρεῖς μικροὶ Σωματοφύλακες, ἐν τῷ 7^ῳ καὶ 8^ῳ. — Ο Βράχος τῶν γλάρων, ἐν τῷ 9^ῳ. — Ο Μικρὸς ίψως, ἐν τῷ 10^ῳ. — Η Κόρη τοῦ Γεροβωτᾶ, ἐν τῷ 11^ῳ. — Ο Ιωάννης Καστέρας, ἐν τῷ 12^ῳ, 13^ῳ καὶ 14^ῳ. — Τὸ Κερβελόν, ἐν τῷ 13^ῳ καὶ 14^ῳ. — Αἱ Διετεῖς διακοπαὶ, ἐν τῷ 15^ῳ καὶ 16^ῳ. — Ο Πλοιάρχος, ἐν τῷ 17^ῳ καὶ 18^ῳ. — Η Γυροπούνα, ἐν τῷ 19^ῳ καὶ 20^ῳ. — Η Ἀδελφούλα μου, ἐν τῷ 20^ῳ. — Οι Καλοὶ ἄνθρωποι, ἐν τῷ 21^ῳ. — Ο Μικρὸς λόρδος, ἐν τῷ 22^ῳ. — Ο Κληρονόμος τοῦ Ροβηρώνας, ἐν τῷ 23^ῳ καὶ 24^ῳ.

Παραγγελίαι μετὰ τοῦ ἀντιτίμου (δεκτοῦ καὶ εἰς γραμματι- σμα πατέρος Κράτος) ἀπευθύνονται, δι' ἐπιστολῆς συστημένης, κατ' εὐθεῖαν :

Πρόστις τὸν κ. Ν. Π. Παπαδόπουλον,

Ἐκδότην τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ὁδὸς Αἰθέλουν, ἀριθ. 119.

Εἰς Ἀθήνας

704. Αἴνηγμα.

Τὸ γεφύρας κείμεθα καὶ εἰς ὑψός κατοικοῦμεν,

Ἐντοστοῦ καὶ βρέχομεν

Καὶ ὡς ποτάμι τρέχομεν

Κ' ἐνδὲν εἰμεθα πετνά, δύο πτερά κινοῦμεν.

Εστάλη ὑπὸ Μίκητος Εὔρυταν.

705. Απροσδόκητον.

Πότε ὁ Δεκέμβριος ἔρχεται πρὸ τοῦ Νοεμβρίου;

706. Αστήρ.

Εστάλη ὑπὸ Ευτορούσας Δεκενταλλα.

707. Αστήρ.

Εστάλη ὑπὸ Ευτορούσας Δεκενταλλα.

708. Αστήρ.

Εστάλη ὑπὸ Ευτορούσας Δεκενταλλα.

709. Αστήρ.

Εστάλη ὑπὸ Ευτορούσας Δεκενταλλα.

710. Φωνησεβλίπον.

πλλ-τν-πλτν-μσν-τν-δξν-μς-δς.

Ἐστάλη ὑπὸ Ιωάννου Α. Χρηστοφίδη.

711. Γρέφος.

δώλ

“Ω ! Μ δσφ Μ ξκατ τῆς”

Εστάλη ὑπὸ Ευτορούσας Δεκενταλλα.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν δισκήσεων τῆς 8 Ιουλίου ζ. ζ.

584. Ιούδας (ιού, δάς).

“Αρατος, ἀρά

τος—585. Θυμός, μύθος.—586. Φυλακή, ψλακή.—588. Κλίμα, σταψύλα, κρασί.—589. Εἰνε 4 γάτας ἐπί τὸ δόλον, διότι ἐκάστης γνώμης ἡ γάτα ἔχει ἐμπροσθέν της τὰς γάτας τῶν τριῶν ἄλλων γνωμῶν καὶ ἐκάστη γάτα κάθηται ἐπάνω εἰς τὴν οὐράνην.

707-709. Κεκρυμμένα δύναμα πετνῶν.

1. Ο καταφρούν τὰ δοιάτια εἰς ἀσεβήτα.

2. Η καλὴ ραφανίς ὡς ὄρετικην χρησιμεύει.

3. Ο “Εκτωρ τῇ ένηντι” αὐτῷ “Ελένη φιλικῶς διέκειτο.

Εστάλη ὑπὸ Επανειδίου Θ. Ζωστούλου.

710—711. Μεταμορφώσεις.

1. Η “Ρόμη” διὰ 10 μεταμορφ. νὰ γίνη Τάρας.

2. Τὸ πτερῦμα διὰ 11 μεταμορφ. νὰ γίνη τρόπος.

Εστάλη ὑπὸ Παναγίωτου Π. Πετρίου.

712-713. Μαγικὸν γράμμα.

Δε' ἀντικαταστάσεως ἐνὸς γράμματος ἔκά-

στης τῶν κάτων: λέξεων διὰ δύο ἄλλην, πάν-

τοτε τῶν αὐτῶν, νὰ σχηματισθῶσιν ἄλλαι τό-</p

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

(Συνέχεια· τόε σελ. 254.)

— Εγνωρίζα τὴν ἀπαγόρευσίν σου, ἀλλ' ἔθηψα τὸν ἀδελφὸν μου· διότι οὔτε ὁ Θεὸς ἐκήρυξε τὸν νόμον τοῦτον, οὔτε ἡ Δίκη· οὐδὲ ἐφαντάσθη ποτὲ ὅτι τὰ ίδια σου προστάγματα εἴναι δυνατὸν νὰ ἔχωσι τόσην ισχύν, ώστε μολονότι εἶναι ἔργα θυντοῦ νὰ είνει ἀνώτερα ἀπὸ τὸν ἄγραφον καὶ ἀμετάβλητον γόμον τοῦ Θεοῦ. Δὲν εἴναι δὲ οὕτω σημερινοί καὶ χθεσινοί, ἀλλ' ὑπάρχουσιν αἰσιότεροι καὶ οὐδεὶς γνωρίζει ἀπὸ πότε ἔγιναν. Πρὸς τοὺς νόμους τούτους δὲν ἡθέλησα, φοβήθεισα τὰ προστάγματα κανενὸς ἀνθρώπου, ν' ἀσεβήσω, καὶ νὰ εὑρῶ δικαίων τιμωρίαν μετὰ θάνατον. "Οὐτὶ μέλλω ν' ἀποθάνω, τὸ εἶναιρον καὶ ὃν σὺ δέν το προεκήρυττες· ἀλλ' δὲ ἀποθάνω προώρως, τοῦτο θεωρῶ ἔγω τούγαντίον κέρδος· διότι ὅστις ζῆ μέσα εἰς τόσας συμφορὰς ὡς ἔγω, πῶς οὗτος νὰ μὴ νομίζῃ κέρδος τὸν θάνατον; Διὰ τοῦτο δὲν λυποῦμαι καθόλου ὅτι θ' ἀποθάνω, θὰ ἐλυπούμην μόνον ἂν ἄφινον ἀθαπτον τὸν νεκρὸν ἀδελφὸν μου.

Ως χλευασμὸν ἔξελαθεν ὁ Κρέων τοὺς λόγους τούτους τῆς ὑψηλόφρονος νεάνιδος, ὃσον δὲ ἥρεμος ἴστατο αὐτὴ πρὸ αὐτοῦ τόσῳ περισσότερον ἔξωργίσθη ὡτος.

— Μάθε, λέγει, ὅτι οἱ πολὺ πείσμονες κάμπτονται πρῶτα πρῶτα καὶ ὃ ἰσχυρότατος σίδηρος ἄμα πυρκατωθῆ πολὺ θραύσται καὶ καρματίζεται, εἰξεύρι δὲ ἀκόμη ὅτι τοὺς θυμωμένους ἵππους τοὺς δαμάζομεν με μικρὸν χαλινὸν. "Ἄν ἡ αὐθάδεια αὐτῆς δὲν τιμωρήθῃ, ἔγω δὲν εἴμαι πλέον αὐτῷ ἀλλ' αὐτῇ εἴναι ἀνήρ. Ἀλλ' ἂν καὶ εἴναι τέκνον τῆς ἀδελφῆς μου, καὶ στεγωτέρα συγγενῆς μου ἀνήτο, θὰ τιμωρηθῇ διὰ τοῦ χειρίστου θανάτου ὡς καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς· διότι ὑποπτεύω ὅτι καὶ αὐτὴ εἴναι συνένοχος.

— Ἄφ' οὐ ἀπεφάσισες νὰ με φονεύσῃς διατί αργοπορεῖς; "Οπως εἰς ἐμὲ δὲν ἀρέσκουσιν, οἱ λόγοι σου οὐδὲ· θ' ἀρέρωσι ποτέ, τοιουτοτρόπως δὲν ἀρέσκουν καὶ εἰς τὰ ίδια μου ἔργα· μολονότι τί μοι περιεποίησε τὴν μεγαλειτέραν τιμὴν εἰς ἐμὲ παρ' ὅτι ἐνεταρίσασα τὸν ἀδελφὸν μου· θὰ ξήκουες δὲ τοῦτο νὰ το βεβαιοῦν καὶ αὐτοὶ ἐδῶ οἱ πολῖται ἀν δὲν ἐρθοῦντο νὰ το εἰπωσιν.

— Οἱ πολῖται νὰ ἐπαινέσωσι σέ, ητίς ἐνόμισες ἄξιον τῶν ίδιων τιμῶν καὶ ἐκείνων, δότις ἐπεσε μαχόμενος ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τὸν ἄλλον ὅστις ἐπρόδωκε τὴν πατρίδα καὶ ἦλθε νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον τῆς;

— Ο θάνατος διαλύει πᾶσαν ἔχθραν, ἀπήντησεν ἡ Ἀντιγόνη, πέραν τοῦ θανάτου δὲν ὑπάρχει μίσος.

— Οὐδέποτε δὲ ἔχθρος γίνεται φίλος, οὐδὲ ὅταν ἀκόμη ἀποθάνῃ.

— Εγὼ δὲν ἐπλάσθην νὰ μισῶ παρὰ μόνον ν' ἀγαπῶ.

— Πήγανε λοιπὸν κάτω εἰς τὸν Ἀδην καὶ ἀγάπα ἐκείνους, ἀν πρέπη νὰ τους ἀγαπᾶς· ἐφ' δον δύμως ἔγω ζῶ, δὲν θὰ ἐπιτρέψω νὰ ἄρχῃ ἐδῶ γυνῆ.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην φέρεται ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Κρέοντος ἐπὶ τῶν ἀνακτόρων καὶ ἡ Ἰσμήνη κλαίουσα. Ό δὲ Κρέων ἀποταθεὶς πρὸς αὐτὴν μετ' ὄργης λέγει·

— Καὶ σὺ ὃ ὅποις εἰσωλισθησας εἰς τὴν οἰκίαν μου· ὡς ἔχδινα καὶ ἀπομίζεις τὸ αἷμά μου χωρὶς νὰ το ἐννοῶ, εἴπε μοι, ἔλαβες μέρος καὶ σὺ εἰς τὴν ταφὴν ἡ ὄρκίζεται ὅτι δὲν εἰσεύρεις τίποτε;

— Η δειλὴ Ἰσμήνη γίνεται θαρραλέα ἐπὶ τῇ δυστυχίᾳ. Δὲν εἴχε τὴν γενναίοτητα νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ ἔργον, ἀλλὰ θέλει νὰ μετάσχῃ τῆς συμφορᾶς· λέγει λοιπὸν πρὸς τὸν Κρέοντα·

— "Ἄν ἡ Ἀντιγόνη ἐπράξῃ τὸ ἔργον, τὸ ἔργον καὶ ἔγω καὶ εἴμαι σύμφωνος καὶ εἴμαι συνένοχος.

— Δὲν είναι δίκαιον νὰ πάθης σύ, ἀ-

παντά ἡ Ἀντιγόνη διότι οὔτε τὴν πρά-

ξιν ἡθέλησες, οὔτε ἔγω σοὶ ἀνέθεσα κανέν μέρος ἐξ αὐτῆς.

— Ἀλλὰ δὲν ἔντρεπομαι νὰ εἴμαι σύντροφός σου εἰς τὴν συμφορὰν καὶ θέλω καὶ ἔγω νὰ πάθω μαζί σου.

— Τις ἐπράξῃ τὸ ἔργον, λέγει πάλιν

ἡ Ἀντιγόνη, τὸ γνωρίζει ὁ θεὸς τοῦ

— "Ἄδου καὶ δοσὶ είναι κάτω ἔγω δὲν ἀγαπῶ ἐκείνην ὃ ὅποις ἀγαπᾷ μόνον με λόγους:

— Αγαπητή μου ἀδελφή, ἀναφωνεῖ ἡ Ἰσμήνη, μη με πειριφρονῆς καὶ ἀρέσει με ν' ἀποθάνω μαζί σου.

— Δὲν πρέπει ν' ἀποθάνης μαζί μου δὲν πρέπει νὰ λέγης ὅτι ἐπράξες δὲν ἐπράξεις· ἀρκεῖ ὅτι ἀποθνήσκω ἔγω.

Τότε ἡ Ἰσμήνη προσπαθεῖ νὰ κάψῃ τὴν καρδιάν τοῦ Κρέοντος, ἰκτετεύει αὐτὸν νὰ λυπηθῇ τὴν ἀδελφὴν της, ἡ οποία ἀν ἐπτασίεν, ἐπτασίει διότι ἡ πολλὴ λύπη ἐτέραξε τὸ λογικόν της, καὶ εὐθυμίζει εἰς αὐτὸν ὅτι ἡ Ἀντιγόνη εἴναι μηνοτὴν τοῦ Αἴμωνος. Καὶ οι γέροντες τῆς πόλεως συμβούλευούσιν αὐτὸν νὰ μὴ θανατώσῃ τὴν μηνοτήν τοῦ θεοῦ· οὐδὲ τὸ πεισματώδης Κρέων μένει ἀμετάπειστος καὶ ἀκαμπτος· ἡ Ἀντιγόνη θ' ἀποθάνη, οὐδὲ τοῦ θανάτου.

— Πάρετε τὴν μέσα, ἀναφωνεῖ πρὸ τοὺς ἀνθρώπους του ὁ Κρέων· προσέχετε τὴν καλά, διότι καὶ οἱ θαρραλέωτοι εὐχαρίστως δραπετεύοντιν ὅταν βλέπωσι πλησίον τὸν θάνατον.

Τὸ πλῆθος τοῦ ὅποιον εἴχε συναθροισθεῖ πέρι τοῦ βασιλέως, ἐν τῷ βάθει τῆς καρδίας συνεπάθη πρὸς τὴν Ἀντιγόνην καὶ ἐπήνει τὴν πρᾶξιν αὐτῆς καὶ ἐλυπεῖται διότι ἀδίκας ἐτιμωρεῖτο μὲ τὴν σκληράτην τιμωρίαν, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμα να ἐκφράσῃ καρμίαν μομφὴν ἡ ἀντιρρούσιν ἐνώπιον τοῦ αὐτηροῦ βασιλέως.

[Ἐπειτα συνέχεια]

Κατὰ τὴν Ἀντιγόνην τοῦ Σοφοκλέους

A. P. K.

ΤΟ ΟΡΦΑΝΟ

Σημ. τῆς Διεύθ.—"Ἐπος δὲν συνεπλήρωθη ἡκούμι ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς προσφιλοῦς μητροῦ τοῦ ἔν. Σύρφ ἀγαπητοῦ καὶ παλαιοῦ συνεργάτου μας κ. Γεωργίου Επ., Φακίρη, καὶ νέα ἐποχὴ βαρεῖται συνφορὰ ἐπλήσσει τὸν ἀγαπητοῦ μας φίλον. Τὴν 17 παρελθόντος Ιουλίου ὁ θάνατος ἀργαπεῖται πάντας τοῦ, ἀκμαίστατον ἐστι, καὶ τὸν προτιμῆτην τοῦ πατέρα. Επαιμιώνων Φακίρην, τύπον φιλοστρόγρου πατέρος, τιμοῦ καὶ δραστηρίου ἐπιτόρου, καὶ πολίτου ἀγαθοῦ καὶ χρηστοῦ. "Η «Διάλασση» βαθύτατα τελιμένη συμπονεῖ τὸν ἀπορρανισθέαν συνεργάταν καὶ εἰπειτα τοῦ ΦΑΚ διὰ της ΦΑΚ, εἴναι δὲ βεβαῖα ὅτι καὶ οἱ ἀγαγνώσται αὐτῆς οὓς πολλάκις ἐπέρφεν ὁ ΦΑΚ διὰ τὴν «Διαπλάσει» δημοσιευμάτων τού, θὰ γίνονται δάκρυν συμπαθεῖται, ἀναγινώσκοντες τοὺς κατωτέρους μετους πόνου στίχους του].

Πονέστε με, κλάψτε 'ς τὰ μαῦρα ντυμένο.

Πατέρας καὶ μάνα πεθάναν μαζί.

Πεντάρφαν τώρα 'ς τὸν κόσμο ἀπομένων

κανένας γιὰ μένα, κανένας δὲν ζῆ.

Τοῦ κάκου προσμένω σὲ ξένην αγκάλην

νὰ βρῶ τῆς μανούλας τὴν τόσην στοργήν.

Τοῦ κάκου πατέρα προσμένω καὶ πάλι·

κανένας γιὰ μένα, κανένας 'ς τὴν γῆ.

Κι' ὁ ὑπνος τὴν νύκτα σᾶς στέλνει βούθεια,

Σ' δινέρατα πλάνα, χρυσοῖ μοι γονεῖς·

Ξυπνῶ κι' ἀντικρύζω τὴν μαύρην ἀλλήθεια·

κανένας γιὰ μένα 'ς τὸ κόσμο, κανεῖς.

Γ' αὐτὸν ἀπ' ἐκείνη τὴν μαύρην ἡμέρα

'ς τὸν Πλάστη χαρίζω καὶ νοῦ καὶ καρδιά.

Έσενα, Χριστέ μου, θενάχω πατέρα·

μανούλα θενάχω ἐσέ, Παναγιά.

ΦΑΚ

ΕΙΣ ΕΕΝΟΥΣ ΤΟΝΟΥΣ
[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Προχθὲς ὁ Παντελῆς είχε τὰ γενέθλια τοῦ ὁμονόμου πού τον ἀγαπᾶ πολὺ (καὶ νά σας πῶ, τοῦ ἀξίζει) τοῦ ἀγρόπασε ἑνα βιβλίον μὲ εἰκόνας ὡραῖο βιβλίον που γράφει διὰ τοὺς ἀνθρώπους που κατοικοῦν εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου.

Ο Παντελῆς είναι κατευχαριστημένος· δι' αὐτὸν εἰκόνηθηκα νά σας δεῖξω καὶ σᾶς μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς εἰκόνας καὶ νά σας πῶ διάλιγα ἀπὸ δύτα γράφει τὸ βιβλίον.

"Ιως εἴχεται ἀκούση διὰ τοὺς Λάπτωνες· Κατοικοῦν εἰς τὸ βορειότερον μέρος τῆς Εύρωπης. Εἰνε μικροκαμψωμένοι, εἴχουν ἀπατηματημένα παιδιῶν, τὰ μιτιά των είναι μικρὰ καὶ μύ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ",

[Ειδική διά στοχευμένης κατ' παιδία
εκδόσεων υπό της Διευθύνσεως της "Διαπλάσιας" κατ'
πωλούμενα επί τη Γραμμένη αυτής.]

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Κατά τήν ώραν του γεύματος.

— Τί κάμνεις έπειτα, Κουφιοκεφαλάκη! σφυγί-
σεις τὸ πάτο μου μὲ τὸ μαντήλι σου, ἀνόητε;

— Δέν περάζει, κυρία, εἶναι πολὺ λερωμένο
πά τὸ μαντῆλι μου!

*Εστάλη υπὸ Ιωάννου Μ. Χρηστίδην

Τὸν μικρὸν Ἀγγελὸν ἔστειλεν ἡ μήτηρ του
νόγοραστη κουκούναρια διὰ τὸ φαγῆτον. Οὗτος
δὲ ἐπιτρέπειν εἰς τὴν οἰκίαν ἔτρωγε λαμπάρια
καὶ ὅππον τὸ φῶνιόν του.

Εἴς φίλος του συναντᾶ αὐτόν:

— Καλημέρα, Ἀγγελε, τί κάμνεις;
Καὶ ὁ Ἀγγελος μαστῶν αἰσιότως;

— Ο, τι θέ ἔκαμνες καὶ σὺ ἀνήσυχος τῇ οἰ-
ση μου.

*Εστάλη υπὸ Ιωάννου Μ. Χρηστίδην

Τὸν γίνεται στὸν μεγαλώσης; ἥρωτήθη ὁ μι-
κρὸς Τάκης.

— Αἰσιότατος;
— Καὶ δὲν φοβεῖσαι μήπως σὲ σκοτώσουν;

— Ποτοῦ, νά με σκοτώσῃ;

— Ο ἔχθρος.

— Καὶ ὁ Τάκης μετὰ ώριμον σκέψιν;

— "Ε! τότε λοιποῦ θά γίνω ἔχθρος.
*Εστάλη υπὸ Δ. Α. Κοντακῆ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

εἰς λόσιος στέλλονται μέχρι 5 Οκτωβρίου.

720. Στοιχειόγριφος.

Είμαι τῆς Ἑλλάδος πόλις.
Διὰ προσέσθετος ἐν στοιχείον,

Θά με κάμηται κόπου:
μιλαν ἐκ τῶν Εργάνων.

*Εστάλη υπὸ τοῦ Τίκη Τάκη.

721. Στοιχειόγριφος.

Ἐνῷ μὲ σίγημα καθαρίζω,
μὲ ἵστα κράτος κάτοικόνω.

*Εστάλη υπὸ Αρχιμήδους τοῦ Μαθητικοῦ.

722. Τρέγωνον.

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον ζώα πολὺ ταχέα,
Ὄτι τρίτον μου ζητήσας ἀρχαῖον βασιλέα,

Τὸ τέταρτον δοτάν καθῆ ἐπέρχεται σκοτία,

Τὸ πένταν, γράμμα, φυσικά πέμπτον, ἀντωνυμία.

*Εστάλη υπὸ Θεοφάνους Θ. Ζωγραΐδην.

723. Ρόρδος.

Τὸ πρῶτον εἰς τὴν κεφαλὴν δέ μέγα: Πέτρος φέρει

Τὸ δεύτερον πᾶς ποταμὸς προύμως σὸι πρ-

οφέρει.

Τὸ έκτον καὶ τὸ δεύτερον εἶναι ἀντωνυμία.

Τὸ τρίτον μου καλλιεργεῖ πολὺ ἡ γεωργία.

Αγεύ τοῦ πέμπτου κράτος τι δὲν δύναται νὰ

τάξῃ.

Τὸ ξοχατόν μου ἔπιμενος δὲ Ζεὺς θά σοι δανείσῃ.

*Εστάλη υπὸ Ιωάννου Μ. Χρηστίδην.

724. Ήπαρχιά.

Ν ἀντικατασ-
θῶσιν οἱ σταυροὶ

διὰ γραμμάτων

οὐτῶς ὥστε γὰ

αναγινώσκεται τὸ

··· διάνομον χρονικής

περιόδου· αἱ δὲ ὄκτω στιγμαὶ τῆς βάσεως μετά

τοῦ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν σταυροῦ νὰ ἀποτέλεσ-

τοῦ τόνομον πτηνόν, αἱ ὑπεράνω αὐτῶν ἐξ τῶν μοι

πράγκων, ἐκ τοῦ Εἰσιτηρικοῦ, εἶναι δεκτά· καὶ εἰς γραμματόσημον.

··· Οἱ ἀλλάσσοντες κατοικίαν συνδρομηταὶ παρακλαδοῦνται νὰ

γνωστοποιῶσυν ἡμῖν ἔγκαιρας τὴν νέαν τῶν διεύθυνσιν,

συναστέλλοντες τὴν παλαιάν των διεύθυνσιν καὶ 25 λεπτῶν γραμμ-

άσημουν διὰ τὴν δαπάνην τῆς ἔκτυπσεως τῆς νέας τανίας.

Παράπονα περὶ μὴ λήψεως τοῦ λόγου τηνάκια μετὰ παρίστασιν δικαπινημένου τὸ πολὺ ὅπε τῆς έκδοσεως των εἰσιν ἀπαράδεκτα.

Ἐκ τοῦ τυπογραφίου τοῦ καταστήματος, Αὔγουστος 1895—871.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΗΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον υπὸ τοῦ "Εποιηγίου τῆς Παιδείας· τὸ καὶ παρασκευήν τοῦ τόπου οὐρανού μηδὲν ὑπεριστάτων, καὶ υπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωστα δριστῶν καὶ χρηματάτων εἰς τοὺς παῖδες.

ΕΚΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΟΥ
Εωτερικοῦ δραχ. 5.—Εἰσιτηρικοῦ φρ. χρ. 0,15
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονταὶ τὴν ἐν ἐκδόσει μηρὸς
καὶ εἰνε προπληρωτέως δι' ἓν ἔτος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΝΑΠΑΔΟΝΟΥΛΟΣ

Ετοίς 17ον.—Άριθ. 34

Ετοίς 17ον.—Άριθ. 34

Περίοδος Β'.—Τόμ. 2ος.

Εν Αθήναις, τὸν 26 Αύγουστου 1895

Εν Αθήναις, τὸν 26 Αύγουστου 18